

2. A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv 4. cikkét, illetve a 76/207 irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének 3. pontját akként kell értelmezni, hogy azok a szakképzésre jelentkező számára nem biztosítják a jogot ahhoz, hogy hozzáférjen az említett képzés szervezőjének birtokában lévő, az e képzés többi jelentkezőjének képesítéseivel kapcsolatos információkhoz, akár abban az esetben, ha e jelentkező úgy ítéli meg, hogy az említett szakképzéshez nem juthatott a többi jelentkezővel azonos feltételekkel hozzá, és az e 4. cikk szerinti, nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetés áldozatává vált, akár pedig abban az esetben, ha e jelentkező azt kifogásolja, hogy az e szakképzéshez való hozzájutással kapcsolatban a fenti 1. cikk 3. pontja szerinti, nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetés áldozatává vált.
3. Amennyiben a szakképzésre jelentkező hivatkozhat a 97/80 irányelvre annak érdekében, hogy hozzáférjen a képzés szervezőjének birtokában lévő, az e képzés többi jelentkezőjének képesítéseire vonatkozó információkhoz, e hozzáférési jogot korlátozhatják a bizalmas kezelésre vonatkozó uniós jogszabályok.
4. Az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése szerinti kötelezettség jellege nem különbözik aszerint, hogy az érintett tagállam igazságszolgáltatási rendszere a felek általi peranyag-szolgáltatás elvére épül, vagy pedig a hivatalbóli eljárás alapján.

(¹) HL C 134., 2010.5.22.

A Bíróság (negyedik tanács) 2011. július 21-i ítélete (a Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) kontra Beneo-Orafti SA

(C-150/10. sz. ügy) (¹)

(Mezőgazdaság — Közös piacszerzés — Cukor — Cukorgyártó vállalkozásnak kiosztott átmeneti kvóták jellege és terjedelme — A 2006/2007-es gazdasági év során szerkezetátalakítási támogatásban részesülő vállalkozás lehetősége a neki kiosztott átmeneti kvóta felhasználására — A szerkezetátalakítási terv keretében vállalt kötelezettségek nem teljesítése esetén alkalmazandó visszakövetelés és szankció összegének kiszámítása — A ne bis in idem elve)

(2011/C 269/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperes: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Alperes: Beneo-Orafti SA

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Tribunal de Première Instance de Bruxelles — A cukorágazat piacának közös szervezését érintő reform keretében átmeneti intézkedések megállapításáról, valamint az 1265/2001/EK és a 314/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. március 27-i 493/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 89., 11. o.) 9. cikkének értelmezése — A Közösségen belül a cukoripar szerkezetátalakítására szolgáló ideiglenes rendszer megállapításáról és a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. február 20-i 320/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 58., 42. o.) 3. cikkének értelmezése — A Közösségen belül a cukoripar szerkezetátalakítására szolgáló ideiglenes rendszer megállapításáról szóló 320/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 27-i 968/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 176., 32. o.) 26. és 27. cikkének értelmezése — Cukorgyártó vállalkozásnak kiosztott átmeneti kvóták jellege és terjedelme — Átmeneti kvóták olyan vállalkozás részére történő juttatásának az uniós szabályozással való összeegyeztethetősége, amely a 2006/2007-es gazdasági évre szerkezetátalakítási támogatásban részesült — A visszakövetelés és az alkalmazandó szankció összegének kiszámítása a szerkezetátalakítási tervben foglalt kötelezettségek figyelmen kívül hagyása esetén

Rendelkező rész

1. A Közösségen belül a cukoripar szerkezetátalakítására szolgáló ideiglenes rendszer megállapításáról és a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. február 20-i 320/2006/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az abban szereplő „kvóta” kifejezés magában foglalja a cukorágazat piacának közös szervezését érintő reform keretében átmeneti intézkedések megállapításáról, valamint az 1265/2001/EK és a 314/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. március 27-i 493/2006/EK bizottsági rendelet 9. cikke értelmében vett átmeneti kvótákat is.
2. A 320/2006 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben fennállnak, a cukor-, izoglükóz- és inulinszirup-termelésre alkalmazandó, vállalkozásnak nyújtott, és az általa egy vagy több gyárának kiosztott kvótáról való lemondásra vonatkozó, e rendelkezésben érintett kötelezettségvállalás akkor lép hatályba, amikor a vállalkozással közölt vagy az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett információkat figyelembe véve, az e kötelezettséget vállaló vállalkozás, mint általában gondos vállalkozás, tudomást szerezhet arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok szerint a szerkezetátalakítási támogatásban való részesüléshez szükséges, az ugyanezen rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.
3. A 320/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 27-i 968/2006/EK bizottsági rendelet 26. cikkének (1) bekezdését és 27. cikkét, valamint a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendelet 15. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan termelés, mint amely az alapügyben szerepel, — feltételezve, hogy ellentétes a cukor-, izoglükóz- és inulinszirup-termelésre alkalmazandó, vállalkozásnak nyújtott, és az általa egy vagy több gyárának kiosztott kvótáról

való lemondásra vonatkozó, a 320/2006 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában érintett kötelezettségvállalással — lehetőséget nyújthat az ezen rendelkezések szerinti támogatás visszakövetelésére, szankció alkalmazására és többletösszeg kiszabására. Ami a 968/2006 rendelet 27. cikkének (3) bekezdése szerinti szankciót illeti, a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy az ügy összes körülményére tekintettel, a szabályok tiszteletben nem tartása szándékosnak vagy súlyos gondatlanság következményének tekinthető-e. A ne bis in idem, az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes ezen intézkedések együttes alkalmazása.

4. A 968/2006 rendelet 26. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy feltételezve, hogy az olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben fennállnak, valamely vállalkozás tiszteletben tartotta az érintett gyárak termelőberendezéseinek részleges leszerelésére vonatkozó kötelezettségvállalását, de nem tartotta tiszteletben a cukor-, izoglükóz- és inulinszirup-termelésre alkalmazandó, a részére nyújtott, és az általa egy vagy több gyárának kiosztott kvótáról való lemondásra vonatkozó, a 320/2006 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában érintett kötelezettségvállalását, a visszakövetelendő támogatás összege a támogatásnak a tiszteletben nem tartott kötelezettségvállalásnak megfelelő részével egyezik meg. A támogatás e részét a 320/2006 rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében meghatározott összegek alapján kell meghatározni.

(¹) HL C 161., 2010.6.19.

A Bíróság (második tanács) 2011. július 21-i ítélete (a Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) — Gerhard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10) kontra Land Hessen

(C-159/10. és C-160/10. sz. egyesített ügyek) (¹)

(2000/78/EK irányelv — A 6. cikk (1) bekezdése — Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — A 65. életévüket betöltő ügyészek hivatalból történő nyugdíjazása — Az életkoron alapuló eltérő bánásmódot igazoló jogszerű célok — A szabályozás koherenciája)

(2011/C 269/21)

Az eljárások nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Az alapeljárás felei

Felperesek: Gerhard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10)

Alperes: Land Hessen

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Németország) — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.) 6. cikkének értelmezése — Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — A 65. életévüket betöltő tisztviselő hivatalból történő nyugdíjazását előíró nemzeti szabályozás — Az életkoron alapuló eltérő bánásmódot igazoló jogszerű célok

zását előíró nemzeti szabályozás — Az életkoron alapuló eltérő bánásmódot igazoló jogszerű célok

Rendelkező rész

1. A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvvel nem ellentétes az olyan törvény — mint a 2009. december 14-i törvénnyel módosított hesseni köztisztviselői törvény (Hessisches Beamtengesetz) —, amely a 65. életévüket betöltő, határozatlan időre kinevezett köztisztviselők — a jelen esetben az ügyészek — hivatalból történő nyugdíjazásáról rendelkezik azzal, hogy e köztisztviselők legfeljebb a 68. életévüket betöltéséig tovább dolgozhatnak, ha ez szolgálati érdekből szükséges, feltéve hogy egyrészt e törvény célja az, hogy a fiatalok alkalmazásának és előléptetésének elősegítése, a személyzeti igazgatás optimalizálása, illetve ezzel a munkavállalók bizonyos életkor felett történő munkavégzésre való alkalmasságára vonatkozó jogviták elkerülése érdekében kiegyensúlyozott korstruktúrát alakítson ki, másrészt lehetővé teszi e cél megfelelő és szükséges eszközökkel való elérését.
2. Az érintett intézkedés megfelelő és szükséges jellegének bizonyításához az szükséges, hogy ezen intézkedés ne tűnjön ésszerűtlennek az elémi kívánt cél szempontjából, továbbá olyan körülményeken kell alapulnia, amelyek bizonyító erejének értékelése a nemzeti bíróság feladata.
3. Az olyan törvény — mint a 2009. december 14-i törvénnyel módosított hesseni köztisztviselői törvény —, amely szerint az ügyészeknek a 65. életévüket betöltésekor kötelező nyugdíjba vonulniuk, nem inkoherens önmagában amiatt, hogy bizonyos esetekben lehetővé teszi számukra, hogy a 68. életévüket betöltéséig dolgozzanak, miközben egyrészt e törvény olyan rendelkezéseket is tartalmaz, amelyek a 65. életév betöltése előtti nyugdíjba vonulás korlátozására irányulnak, másrészt az érintett tagállam más jogszabályi rendelkezései értelmében bizonyos köztisztviselők — jelesül bizonyos választott tisztségviselők — hivatalban maradhatnak ezen életkor betöltése után is, illetve e rendelkezések a nyugdíjkorhatárt 65 évről 67 évre emelik.

(¹) HL C 161., 2010.6.19.

A Bíróság (második tanács) 2011. július 21-i ítélete (a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Egyesült Királyság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Tural Oguz kontra Secretary of State for the Home Department

(C-186/10. sz. ügy) (¹)

(Az EKG — Törökország társulási megállapodás — A kiegészítő jegyzőkönyv 41. cikkének (1) bekezdése — „Standstill” klauzula — Letelepedés szabadsága — Tartózkodási engedély megújításának megtagadása olyan török állampolgár esetében, aki az ezen engedélyben rögzített feltételek megszegésével alapított vállalkozást — Joggal való visszaélés)

(2011/C 269/22)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)